

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/36/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112010267
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2012:3112010267.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Ondreja Gáboríka na neverejnom zasadnutí konanom dňa 16. apríla 2012 prejednal sťažnosť obžalovaného

G. D.,

nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom B. E. K., T. I č. XX/XXX, t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Ilava,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 1T/29/2012 zo dňa 02.04.2012 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr.por. sa sťažnosť obžalovaného **z a m i e t a**, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín podal na G. D. obžalobu 2Pv 911/11-76 zo dňa 10.02.2012, v ktorej jemu, ako aj ďalšiemu spoluobvinenému kládol za vinu, že sa mali dopustiť zločinu lúpeže spolupáchatelstvom podľa §§ 20, 188 ods. 1 Tr.zák. na tom skutkovom základe, že dňa 26. septembra 2011 v čase okolo 24.00 hod. v Dubnici nad Váhom, po vzájomnej dohode a návrhu obv. G. D., že či si obv. K. Z. nechce zarobiť, išli do reštaurácie „Poľovník“, kde sa mali sudy predať osobe, ktorá im mala dať peniaze na ruku a tak sa mali rozdeliť, avšak keď im táto akcia nevyšla a keď sa vrátili a zbadali, že ide nejaký napitý muž, ktorý bol asi 30 metrov od nich a išiel smerom k hotelu „Kristína“, začali ho prenasledovať, išli za ním po tom istom chodníku asi vo vzdialenosti 15 metrov a keď K. D. zabočil smerom doľava k bytovke blízko hotela „Kristína“, obvinený G. D. mu povedal, aby ho zozadu sotil a potom mu zobral peňaženku, že on bude dávať pozor, či niekto nejde, čo aj obv. K. Z. urobil, rozbehol sa za pošk. K. D., zozadu ho sotil, pričom keď tento spadol na zem, udrhel ho päšťou do tváre a zo zadného vrecka mu vytiahol peňaženku, v ktorej bola finančná hotovosť vo výške 200,- €, ako aj mu odcudzil preukaz a kartu zdravotného poistenia, kreditné karty Quatro, Dexia, VUB banka, 2 kusy stávkové tikety v hodnote po 10,- € zo stávkovej spoločnosti Nike a Terno, po čom obaja z miesta činu ušli a z odcudzených peňazí obv. K. Z. dal obv. G. D. 2,50 €.

V súvislosti s týmto trestným stíhaním bol obžalovaný G. D. uznesením sudkyne pre prípravné konanie Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 0Tp/95/2011 zo dňa 29.09.2011 už v prípravnom konaní vzatý do väzby z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr.por., pričom väzba započala 27.09.2011 o 00,30 hod. a bola nariadená vykonávať v Ústave na výkon väzby Ilava.

Uznesením súdu prvého stupňa bolo podľa § 79 ods. 3 Tr.por. rozhodnuté tak, že sa žiadosť obvineného o prepustenie z väzby na slobodu zamietla, pretože dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr.por.

naďalej trvajú. Zároveň bolo podľa § 80 ods. 1 písm. b/, c/ Tr.por. rozhodnuté tak, že súd neprijal písomný sľub obvineného ani návrh na nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť obvinený, ktorú zahlásil do zápisnice o neverejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia. Následne obžalovaný podanú sťažnosť sám písomne, podrobne zdôvodnil. V obsahu sťažnosti najmä poukazoval na ustanovenia Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorých je podľa jeho názoru väzba u neho nezákonná. K dôkaznej situácii namietal, že je usvedčovaný len jednou výpoveďou údajného spolupáchateľa, pričom ďalšie relevantné dôkazy neexistujú. K dôvodu väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr.por. uviedol, že účelom zabránenia spáchania trestného činu je nevyhnutné, aby takýto zásah priamo súvisel s takouto bezprostrednou hrozbou, pričom orgány Európskej únie nepripúšťajú, aby k pozbaveniu osobnej slobody došlo iba s akousi všeobecnou prevenciou kriminality. V ďalšej časti sťažnosti namietal odôvodnenie doterajších rozhodnutí súdu o jeho väzbe, najmä z pohľadu nekonkrétnosti skutočností, ktoré by odôvodňovali obavu, že bude pokračovať v trestnej činnosti. Ďalej namietal tendenčnosť a neprofesionalitu trestného konania, pričom aj niektoré vecné dôkazy svedčia v jeho prospech, čo vyplýva zo znaleckého posudku KEÚ PZ Bratislava. V závere ešte poukázal na to, že v dôsledku jeho vzatia do väzby musela jeho priateľka vrátiť prenajatý 1-izbový byt, pretože sama nevládala platiť nájomné. Navrhol zrušiť uznesenie súdu prvého stupňa s tým, aby bol z väzby prepustený na slobodu s použitím niektorých alternatív nahradenia väzby.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí konanom o sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Tr.por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Súd prvého stupňa správne procesne postupoval, pokiaľ o žiadosti obvineného na prepustenie z väzby rozhodoval v štádiu po podaní obžaloby na neverejnom zasadnutí, pričom podľa § 302 ods. 2 Tr.por. umožnil na neverejnom zasadnutí účasť prokurátora, obžalovaného aj jeho obhajcu. Všetky prítomné procesné strany tu mali možnosť vyjadriť sa k podanej žiadosti.

K námietkam týkajúcim sa dôvodnosti trestného stíhania obžalovaného, senát krajského súdu uvádza, že obžaloba bola podaná v súlade s ustanovením § 234 ods. 1 Tr.por. upravujúcim dôvody postavenia obvineného pred súd. V prípravnom konaní boli zadovážené dôkazy, ako usvedčujúce (výpoveď spoluobvineného, vrátane konfrontácie, vecné dôkazy patriace poškodenému, s ktorými v čase činu prišiel obžalovaný do styku), tak aj ospravedlňujúce - výpoveď obžalovaného G. D., ktorý ale pri konfrontácii so spoluobvineným inak pripustil, že bol na mieste činu a dokonca ako prvý zbadal poškodeného. Na základe takejto dôkaznej situácie bude úlohou až kontradiktórneho hlavného pojednávania rozhodnúť o vine, resp. nevine obžalovaného na základe vyhodnotenia vykonaných dôkazov.

Ďalej sa nemožno stotožniť s názorom obžalovaného, že neexistujú konkrétne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali obavu, že bude pokračovať v trestnej činnosti. Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplýva, že tento bol opakovane právoplatne odsúdený pre majetkovú trestnú činnosť, pričom vykonal tresty odňatia slobody, a to aj v prísnejších ústavoch na výkon trestu, keď naposledy bol z výkonu trestu odňatia slobody prepustený 07.08.2007. Obdobne sklony k majetkovej protiprávnej činnosti vyplývajú aj z priestupkových konaní obžalovaného. Ďalšia konkrétna skutočnosť vyplýva aj z výpovede samotného obžalovaného, keď sám doznať, že skutku uvedenému v obžalobe predchádzala iná „nevydarená krádež“. U obžalovaného teda nejde o všeobecnú prevenciu pred trestnou činnosťou, ale o konkrétnu prevenciu pred osobou so „sklonmi“ k páchaniu majetkovej trestnej činnosti. Ani obžalovaným uvádzané osobné pomery (strata bytu družky s dieťaťom) nemôžu v tomto smere vyvrátiť obavu, že obžalovaný bude pokračovať v trestnej činnosti.

Na základe toho sa senát krajského súdu nestotožnil s názorom obžalovaného, že jeho obmedzenie osobnej slobody väzbou je v rozpore aj s medzinárodnou zmluvou a Ústavou Slovenskej republiky.

Vzhľadom k tomu, že ani vykonané tresty odňatia slobody nevedli k dostatočnej a trvalej náprave obžalovaného „nesiahat“ na cudzí majetok, neprichádzalo u neho do úvahy ani nahradenie väzby na základe jeho sľubu, resp. dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol krajský súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.